

Πρόσφατα όμως ο πρόεδρος Τράμπ το έχει θέσει στο στόχαστρο της εξωτερικής του πολιτικής. Το Ιράν δεν είναι αξιόπιστος σύμμαχος για την αμερικανική κυβέρνηση. Όχι μόνο παραβιάζει την συμφωνία για τον περιορισμό των πυρηνικών του προγραμμάτων αλλά ενισχύει και τις τρομοκρατικές οργανώσεις ανά τον κόσμο.

Στις 05 /11/ του 2018 ο Τράμπ έχει ανακοινώσει ότι θα επιβάλει οικονομικές κυρώσεις εναντίον του με εμφανή σκοπό τον διεθνή εξανδραποδισμό του αλλά και τον ζητούμενο σοφρωνισμό του. Δεδομένου ότι το Ιράν είναι πετρελαιοπαραγωγός χώρα με δυόμιση έως τρία εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα οι κυρώσεις αυτές τι επιπτώσεις θα είχαν στις διεθνείς τιμές του πετρελαίου; Φρονίμως ποιών ο Τράμπ για να ελέγξει τη διεθνή αναταραχή προχώρησε σε ορσμένες εξαιρέσεις. Έτσι:

- Η νότιος Κορέα επιτρέπεται να εισάγει 4 εκατομμύρια βαρέλια το μήνα ή 130 χιλιάδες βαρέλια την ημέρα από το Ιράν, από τα οκτώ εκατομμύρια που εισήγαγε ανά μήνα.
- Η Ινδία επιτρέπεται να εισάγει 300 χιλιάδες βαρέλια ανά ημέρα ενώ εισήγαγε 365 χιλιάδες. Κατά μέσο όρο το 2018 εισήγαγε από το Ιράν 560.000 βαρέλια/ημέρα.
- Η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ιρανικού πετρελαίου. Με τις κυρώσεις επιτρέπεται να εισάγει 360,000 βαρέλια ανά ημέρα, ποσότητα η οποία είναι μειωμένη από τα 700,000 που εισήγαγε.
- Η Τουρκία έλαβε και αυτή το δικαίωμα να εισάγει 100,000 βαρέλια αλλά ο τούρκος πρόεδρος δήλωσε ότι θα εξετάσει την σκοπιμότητα των κυρώσεων και εδεχομένως να μη τις σεβαστεί. Είναι εξ' άλλου γνωστές οι καλές σχέσεις των δύο χωρών.
- Η Ιταλία, η Ιαπωνία, η Ταϊβάν και η Ελλάδα εξαιρέθηκαν από τις κυρώσεις αλλά δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο πιο θα είναι το ύψος των επιτρεπόμενων εισαγωγών.

Οι χώρες αυτές απαίτησαν να τύχουν εξαιρέσεων από τις αμερικανικές κυρώσεις κάτι που αποδέχθηκε ο πρόεδρος Τράμπ. Η ισχύς τους θα κρατήσει για 6 μήνες και ο βαθμός υλοποίησης τους θα φανεί στο μέλλον αν διατηρηθεί στα δηλωθέντα επίπεδα.

Το μεγάλο πρόβλημα που εγείρεται είναι αν διατηρηθούν οι τιμές σε ανεκτά επίπεδα για το επόμενο έτος. Αυτό είναι προς το συμφέρον ολόκληρου του πλανήτη ακόμα και για τις ίδιες τις πετρελαιοπαραγωγές χώρες. Όσο και αν φαίνεται παράξενο οι χώρες που παράγουν πετρέλαιο επιθυμούν να συγκρατούνται οι διεθνείς τιμές σε χαμηλά επίπεδα προκειμένου

να μη αναπτύσσονται τα εναλλακτικά ενεργειακά προϊόντα του πετρελαίου.

Οι ΗΠΑ θα αυξήσουν την παραγωγή τους στα 12 εκατομμύρια βαρέλια ανά ημέρα ενώ οι μελέτες της Ενεργειακής επιτροπής κάνουν λόγο για υπέρβαση και αυτού του επιπέδου.

Ο ΟΠΕΚ όπως πάντα βρίσκεται διαιρεμένος σε δύο στρατόπεδα στη καλύτερη περίπτωση.

Υπάρχουν χώρες που επιθυμούν να μειώσουν την προσφορά του προκειμένου να αυξηθούν οι τιμές αλλά οι μεγάλοι παραγωγοί όπως η Σ. Αραβία δηλώνουν ότι θα αντισταθμίσουν την οποιαδήποτε μείωση με αύξηση της παραγωγής προκειμένου να διατηρηθούν οι τιμές σε ικανοποιητικά επίπεδα. Το ίδιο έχει δηλώσει και η Ρωσία η οποία στηρίζει σε πολλές περιπτώσεις τις αποφάσεις των μεγάλων παικτών του ΟΠΕΚ.

Για άλλους γεωπολιτικούς λόγους οι σχέσεις Ρωσίας και Ιράν βρίσκονται σε καλό επίπεδο. Θα φανεί στο άμεσο μέλλον αν οι πιέσεις που θα ασκήσει το Ιράν για μείωση της παραγωγής των παραγωγών πετρελαίου θα βρουν καλλιεργήσιμο έδαφος στη Ρωσία.

Προς το παρόν οι τιμές του αργού πετρελαίου έχουν τη τάση να μειώνονται και αυτή τη στιγμή βρίσκονται κάτω από τα 60 δολάρια. Όμως αυτό φαίνεται πως είναι μόνο συγκυριακό. Αν οι κυρώσεις των ΗΠΑ λάβουν εφαρμογή από τη διοίκηση Τράμπ και αν δεν εξομαλυνθούν οι σχέσεις με υποχώρηση του Ιράν τότε μετά την παρέλευση του δμήνου οι τιμές μάλλον θα εκτιναχθούν.

Μία τέτοια εξέλιξη δεν συμφέρει κανέναν γεωστρατηγικό παίκτη. Ούτε και αυτές τις ΗΠΑ πόσο μάλλον την Ε. Ένωση που η εξάρτηση της από εξωτερικές πηγές ενέργειας είναι σχεδόν καθολική. Μία υπερβολική αύξηση των διεθνών τιμών θα ωθήσει και τον πληθωρισμό κάτι που θα σημαίνει και την πρόωρη αύξηση των επιτοκίων με πιθανές αρνητικές συνέπειες στους ρυθμούς ανάπτυξης της Ε. Ενωσης αλλά και του υπόλοιπου κόσμου.